

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, de avocații Bogos Alexandru și Creciun Natalia în numele inculpaților Stanciu Oleg și Covrig Andrei, și respectiv de inculpatul Stanciu Oleg, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 09 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Frunze Alina Mihail, născută la 26 octombrie 1987, originară și domiciliată în or.Ialoveni, str.Florilor 2;

Covrig Andrei Nicolae, născut la 20 aprilie 1981, originar din Federația Rusă, regiunea Tiumeni, domiciliat în s.Cenac, r-nul Cimișlia;

și

Stanciu Oleg Ion, născut la 09 mai 1982, originar și domiciliat în s.Lăpușna, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 17.09.2013 - 09.12.2014,

2. Instanța de apel: 23.01.2015 - 13.10.2015,

3. Instanța de recurs: 28.12.2015 - 23.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 decembrie 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- **Covrig Andrei** în baza art.188 alin.(2) lit.b), e) Cod penal la 9 ani închisoare și în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal la 7 ani închisoare. În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare cu ispășirea ei în penitenciar de tip închis;

- **Stanciu Oleg** în baza art.188 alin.(2) lit.b), e) Cod penal la 9 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, iar în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal, a fost achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de acesta.

- **Frunze Alina** a fost achitată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de aceasta.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 23 iulie 2013, aproximativ la ora 23.00, Stanciu Oleg, Covrig Andrei și Frunze Alina s-au deplasat cu automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î HN AR 263, la volanul căruia se afla șoferul Beșleaga Alexandru, din s.Lăpușna r-nul Hîncești, la cunoscutul lor Darii Nicolae în s.Văsieni, r-nul Ialoveni.

Covrig Andrei, Stanciu Oleg și Frunze Alina au fost primiți de Darii Nicolae și concubina acestuia Andronache Irina, unde cu toții au stat la masă în verandă și au servit băuturi alcoolice. În timp ce Frunze Alina a mers la bunica lui Darii Nicolae - Braga Elena, care se afla în altă odaie, în verandă între Covrig Andrei, Stanciu Oleg care erau în stare de ebrietate alcoolică, s-a iscat o ceartă cu Darii Nicolae. Covrig Andrei și Stanciu Oleg având intenția comiterii unei tâlhării, l-au atacat pe Darii Nicolae, unde Covrig Andrei a luat de pe masă un cuțit de bucătărie pe care folosindu-l în calitate de armă, l-a pus la gâtul lui Darii Nicolae, amenințându-l cu moartea, cu violență periculoasă pentru viața și sănătatea acestuia, în caz dacă anunță poliția despre cele întâmplate, apoi a luat din dormitor două boxe muzicale la prețul de 300 lei, un USB la prețul de 70 lei și un DVD la prețul de 200 lei, pe care le-a dus și le-a pus în taxiul care îi aștepta lângă gospodăria lui Darii Nicolae. În momentul în care Darii Nicolae a încercat să-l ajungă pe Covrig Andrei pentru a-l împiedica să sustragă bunurile, Stanciu Oleg, susținând acțiunile criminale ale lui Covrig Andrei, l-a reținut și l-a lovit pe Darii Nicolae cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i acestuia excoriații pe coapsa dreaptă care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3687 din 25 iulie 2013, se califică ca vătămare neînsemnată.

Apoi, Covrig Andrei împreună cu Stanciu Oleg au ieșit din locuință și cu bunurile sustrase au părăsit locul faptei, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 570 lei.

Tot atunci, Covrig Andrei, fiind în stare de ebrietate, având scopul răpirii unei persoane, amenințând-o pe Andronache Irina cu un cuțit de bucătărie, folosit în calitate de armă, pe care i l-a pus la gât, a forțat-o să părăsească domiciliul său din s.Văsieni, r-nul Ialoveni, a urcat-o forțat pe bancheta din spate a automobilului de model „Dacia Logan”, care staționa în fața gospodăriei acesteia, cu care ulterior a fost transportată contrar voinței sale în s.Lăpușna, r-nul Hîncești, unde s-a aflat pînă la 24 iulie 2013, cînd a fost depistată de colaboratorii de poliție.

2.1. Frunze Alina a fost învinuită de către organul de urmărire penală, precum că prin înțelegere prealabilă și împreună cu Stanciu Oleg și Covrig Andrei, la aceeași dată și în aceleași circumstanțe, a participat la atacul tâlhăresc în privința lui Darii Nicolae, sustrăgînd atenția lui Braga Elena, în timp ce cei doi îl amenințau pe Darii Nicolae cu violență periculoasă pentru viață și sănătate, cu aplicarea cuțitului folosit în calitate de armă, i-au sustras bunuri valoare de 570 lei.

Tot ea, Frunze Alina a fost învinuită de către organul de urmărire penală că prin înțelegere prealabilă și împreună cu Stanciu Oleg și Covrig Andrei au săvîrșit răpirea părții vătămate Andronache Irina cu aplicarea cuțitului în calitate de armă.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul V.Dermenji, avocatul A.Bogos în numele inculpaților A.Covrig și O.Stanciu, inculpații O.Stanciu și A.Covrig, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați:

- *Covrig Andrei* în baza art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal la 8 ani închisoare, în baza art.164 alin.(2) lit.g) și e) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal a-i aplica pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare în penitenciar de tip închis;

- *Stanciu Oleg* în baza art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal la 8 ani închisoare, în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal la 8 ani închisoare, potrivit art.84 Cod penal a-i aplica pedeapsa de 11 ani închisoare, iar conform art.85 Cod penal să-i fie adăugată parțial la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pdepsei fixate prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06.04.2009, definitiv la 11 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip închis;

- *Frunze Alina* în baza art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal la 8 ani închisoare, iar potrivit art.84 Cod penal a-i aplica pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, în penitenciar de tip închis pentru femei.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că, prima instanță la adoptarea sentinței, nu a ținut cont de probele acuzării dînd o apreciere subiectivă declarațiilor părților vătămate și a probelor examinate atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești, bazîndu-se doar pe declarațiile inculpaților, care sînt contradictorii și urmau a fi apreciate ca o poziție de apărare pentru a evita răspundea penală; declarațiile inculpaților sînt combătute de cumulul de probe pertinente și concludente administrate în cauză; instanța incorect a pronunțat hotărîre de achitare în privința inculpatei A.Frunze, deoarece anume ea a fost organizatorul infracțiunilor, aceasta a comandat taxiul și i-a instigat pe A.Covrig și O.Stanciu la comiterea infracțiunilor, la indicația acesteia s-au deplasat la partea vătămată acasă, le-a arătat locul unde acesta din urmă locuiește și împărțind între ei rolurile, toți trei au intrat în casă, unde A.Frunze avea rolul de a distrage atenția lui E.Braga care era în vîrstă înaintată și care în acel moment se afla în altă odaie, iar S.Stanciu și A.Covrig urmau să sustragă bunurile în timp ce se aflau la bucătărie, unde urmau să-i îmbete pe N.Darii și I.Andronache, însă partea vătămată N.Darii, realizînd intențiile acestora, le-a reproșat acest fapt, au urmat acțiuni însoțite de aplicarea violenței în privința acestuia, acțiuni comise în prezența lui A.Frunze, care nu a întreprins nici o acțiune, astfel participînd la realizarea intențiilor acestora; inculpații, folosindu-se de faptul că partea vătămată I.Andronache era speriată de acțiunile lor, a fost nevoită să-i urmeze de frică și contrar voinței sale a fost transportată în s.Lăpușna, r-nul Hînșești, unde a fost ținută pînă a doua zi, cînd a fost depistată de către colaboratorii de poliție;

- avocatul A.Bogos în numele inculpaților A.Covrig și O.Stanciu, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui O.Stanciu în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal și în baza art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, iar acțiunile lui A.Covrig să fie recalificate la art.188 alin.(1) Cod penal, pe motiv că O.Stanciu nu a comis și nu poate fi învinuit de comiterea infracțiunii de tîlhărie, fapt confirmat de inculpatul A.Covrig, care a reletat și a recunoscut că a comis de unul singur tîlhăria, dar fără a amenința cu cuțitul partea vătămată N.Darii; că nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu O.Stanciu sau A.Frunze, aceștia nu au participat la comiterea infracțiunii date, declarații care au fost confirmate și de către A.Frunze; inculpații urmau a fi achitați în baza art.164 alin.(2) Cod penal, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece partea vătămată I.Andronache a dat declarații contradictorii, care sînt combătute prin declarațiile martorilor A.Beșleaga, S.Blendarenco, a inculpatei A.Frunze și ale lui A.Covrig, care a relatat că I.Andronache l-a rugat să o i-a cu dînsul, deoarece N.Darii o bate, astfel că declarațiile părților vătămate urmau a fi apreciate critic, avînd un caracter declarativ, or ele nu și-au găsit confirmare prin probele acumulate în cauză și nu coraborează între ele;

- inculpatul O.Stanciu, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că el nu a comis faptele incriminate;

- inculpatul A.Covrig, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că el nu a comis faptele incriminate, iar instanța a apreciat greșit probele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, au fost respinse, ca nefondate apelurile avocatului A.Bogos în numele inculpaților A.Covrig și O.Stanciu și a inculpaților, și admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- *Stanciu Oleg* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal la 7 ani închisoare și în baza art.188 alin.(2) lit.b), e) Cod penal la 8 ani și 6 luni

închisoare. În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare. Potrivit art.85 Cod penal, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06.04.2009, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Prin încheierea din 13 octombrie 2015, a fost corectată omisiunea din dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, și anume în dispozitivul deciziei a fost adăugat: „Se recunoaște vinovat Covrig Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.e), g) Cod penal, în rest dispozițiile sentinței în privința lui se mențin”.

Instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, constatând vinovăția inculpaților A.Covrig și O.Stanciu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal, care a fost dovedită prin probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, și anume prin declarațiile inculpaților A.Covrig, O.Stanciu, A.Frunze, a părților vătămate N.Darii, I.Andronache, a martorilor E.Braga, A.Bleșceaga, S.Blendarencu, și actele cauzei – plîngerea înaintată de către N.Darii și I.Andronachi din 24.07.2013, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 24.07.2013, de examinare din 24.07.2013, rapoartele de expertiză medico-legală nr.3687 din 25.07.2013 și dactiloscopică nr.56 din 27.07.2013, chitanța nr.646, procesul-verbal de confruntare dintre N.Darii și A.Frunze, dintre I.Andronache și O.Stanciu, dintre N.Darii și O.Stanciu.

Instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe privind excluderea din învinuirea adusă inculpaților A.Covrig și O.Stanciu a semnelor calificative „cu cauzare de daune în proporții considerabile” prevăzute la art.188 Cod penal, deoarece nu au fost prezentate probe pertinente și concludente în confirmarea acestui semn calificativ, iar suma de 570 lei nu poate fi considerată ca daună în proporții considerabile, nici pentru partea vătămată N.Darii.

La fel, instanța de apel a respins argumentul inculpatului O.Stanciu și a avocatului A.Bogos, precum că acesta urmează a fi achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, deoarece din materialele cauzei sus enumerate s-a dovedit cu certitudine complicitatea lui O.Stanciu la aplicarea violenței față de partea vătămată N.Darii, în timp ce A.Covrig sustrăgea bunurile din casă, precum și la faptul amenințării părții vătămate cu cuțitul.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul părții apărării cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului A.Covrig din art.188 alin.(2) lit.b), e) în cele ale art.188 alin.(1) Cod penal, deoarece din materialele cauzei rezultă cert că infracțiunea a fost comisă în circumstanțe agravante, săvârșită de două persoane și cu aplicarea cuțitului.

Instanța de apel a menționat că prima instanță corect a constatat că A.Covrig a participat în comiterea răpirii părții vătămate I.Andronache, fapt confirmat prin declarațiile însăși ale părții vătămate, care a indicat că inculpatul A.Covrig i-a pus cuțitul la gât, a amenințat-o urcînd-o cu forța în mașină, precum și declarațiile părții vătămate N.Darii, care a indicat că personal a văzut cum A.Covrig a amenințat-o pe I.Andronache și a forțat-o să se urce în automobil, prin declarațiile martorului E.Braga, care a relatat că nu crede că I.Andronache să fi urcat benevol în mașină, deoarece era fără încălțăminte cînd a fost dusă de A.Covrig.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod neîntemeiat l-a achitat pe O.Stanciu de comiterea infracțiunii de răpire, deoarece acesta a acționat de comun acord cu A.Covrig, ambii forțînd-o pe I.Andronache să-i urmeze și împreună au transportat-o în

s.Lăpușna, r-nul Ialoveni, ambii au manifestat intenție directă la răpirea acesteia, ambii au capturat victima, au deplasat-o de la domiciliul concubinului său și au reținut-o peste noapte în s.Lăpușna pînă a venit colaboratorii de poliție, astfel că A.Covrig urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal.

În același timp, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind nevinovăția lui A.Frunze în comiterea infracțiunilor incriminate și necesitatea achitării acesteia, pe motiv că faptele nu au fost săvîrșite de inculpată.

Instanța a a indicat că prin rechizitoriu Frunze Alina se învinuiește că, la 23 iulie 2013, aproximativ la ora 23.00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Stanciu Oleg și Covrig Andrei, fiind în stare de ebrietate, avînd intenția comiterii unei tîlhării, cu automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î HN AR 263, la volanul căruia se afla șoferul Beșleaga Alexandru, din s.Lăpușna r-nul Hîncești, care activează în calitate de taximetrist la SRF „Taxi Trans Grup”, care nu știa despre intenția acestora, la indicația lui Frunze Alina s-au deplasat în s.Văsieni, r-nul Ialoveni, unde au stopat automobilul lîngă gospodăria lui Darii Nicolae.

Taximetrist Beșleaga Alexandru a rămas în automobil la poarta gospodăriei lui Darii Nicolae, iar Covrig Andrei, Stanciu Oleg și Frunze Alina au intrat în casă, unde se aflau Darii Nicolae, bunica acestuia Braga Elena și concubina Andronache Irina. După ce cu toții au servit băuturi alcoolice și se aflau la masă, aproximativ la ora 23.30, în scopul realizării intenției sale infracționale îndreptate spre sustragerea bunurilor altei persoane, împărțind între ei rolurile din timp, Frunze Alina discuta cu Braga Elena în altă odaie, sustrăgîndu-i atenția. Covrig Andrei a luat de pe masă un cuțit de bucătărie pe care l-a pus la gîtul lui Darii Nicolae și, amenințîndu-l cu moartea în caz dacă va opune rezistență. Ulterior, Covrig Andrei i-a transmis cuțitul lui Stanciu Oleg, care l-a apucat pe Darii Nicolae de umăr și continua să-l amenințe cu cuțitul la gît. După ce i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului. În acest timp, Covrig Andrei a scos din din dormitor un USB la prețul de 70 lei, două boxe muzicale la prețul de 300 lei, și un DVD la prețul de 200 lei, pe care le-a dus și le-a pus în taxi. După întoarcerea în casă, Covrig Andrei, aplicînd cuțitul, din nou l-a amenințat pe Darii Nicolae cu omorul în caz că acesta va comunica poliției, aruncînd cuțitul la picioarele acestuia și împreună cu Stanciu Oleg și Frunze Alina au părăsit locuința, cauzîndu-i părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 570 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.3687 din 25 iulie 2013, la Darii Nicolae s-au depistat excoriații pe coapsa dreaptă, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot ea, Frunze Alina se învinuiește, precum că la 23 iulie 2013, aproximativ la ora 23.00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Stanciu Oleg și Covrig Andrei fiind în stare de ebrietate, avînd scopul răpirii unei persoane, amenințînd-o pe Andronache Irina cu un cuțit de bucătărie, pe care i l-a pus la gît, cu a doua mînă a apucat-o de umăr și cu forța a scos-o din domiciliul său situat în s.Văsieni, r-nul Ialoveni, unde locuiește împreună cu Darii Nicolae și bunuca acestuia Braga Elena și au urcat-o forțat pe bancheta din spate a automobilului de model „Dacia Logan”, care staționa în fața gospodăriei acesteia, fiind supravegheată din ambele părți de Covrig Andrei și Stanciu Oleg, cu care ulterior a fost transportată contrar voinței sale în s.Lăpușna, r-nul Hîncești, unde s-a aflat pînă la 24 iulie 2013, cînd a fost depistată de colaboratorii de poliție.

Instanța a menționat că, dezacordul procurorului cu achitarea inculpatei A.Frunze în săvîrșirea infracțiunilor imputate, nu poate fi reținută, pe motiv că nu au fost prezentate probe relevante care ar demonstra incontestabil vinovăția acesteia în comiterea tîlhăriei și răpirii persoanei. Astfel, reținînd declarațiile părților vătămate N.Darii și I.Andronache, care au confirmat atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată că autorii atacului tîlhăresc și

răpirii au fost inculpații A.Covrig și O.Stanciu, negînd faptul implicării lui A.Frunze în acțiunile criminale săvîrșite de către aceștia, instanța întemeiat a adoptat în privința lui A.Frunze o sentință de achitare.

Afirmația procurorului, precum că A.Frunze a luat un cuțit de bucătărie și l-a pus la gît lui I.Andronache, iar cu a doua mîină a apucat-o de umăr și cu forța a scos-o din domiciliul său, nu și-a găsit suport probatoriu, deoarece nimeni din cei prezenți în acea seară nu a declarat că anume A.Frunze ar fi comis asemenea faptă, ba mai mult, aceasta se combate prin declarațiile părții vătămate I.Andronache, care a declarat că anume A.Covrig a fost cel care a luat-o cu forța și a dus-o la mașină.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic argumentele procurorului, precum că A.Frunze ar fi acționat prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu inculpații A.Covrig și O.Stanciu, deoarece nu a fost demonstrată în nici un fel intenția comună infracțională a acestora și faptul că au acționau de comun acord.

De asemenea, instanța a apreciat critic și afirmațiile procurorului, precum că A.Frunze intenționat a luat paharul cu bere și a mers la E.Braga în odaie ca să provoace starea de ebrietate a acesteia și cea din urmă să nu împiedice comiterea infracțiunii, deoarece vîrsta lui E.Braga nu i-ar fi permis să creeze un obstacol în calea inculpaților, iar din declarațiile însuși ale lui E.Braga, rezultă că A.Frunze se afla la ea în odaie și nu a participat la bătaia dintre inculpați cu N.Darii, nu a instigat inculpații la comiterea infracțiunii. Mai mult că, toți cei prezenți la fața locului au declarat că A.Frunze nu era prezentă la momentul conflictului și nu s-a implicat în cearta iscată, nu a sustras bunurile și nici nu a luat-o forțat pe I.Andronache, iar din declarațiile părților vătămate rezultă că se cunosc demult cu A.Frunze, sînt în relații bune și aceasta deseori venea la ei în ospetie.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul V.Bolduratu, avocații N.Creciun în numele inculpatului A.Covrig, A.Bogos în numele inculpatului O.Stanciu și inculpatul O.Stanciu, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel în privința inculpatei A.Frunze, remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită și subiectivă probelor cauzei, astfel că neîntemeiat au achitat-o pe A.Frunze de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal; instanțele au pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpaților care au fost contradictorii atît la urmărirea penală, cît și în cadrul examinării cauzei; declarațiile inculpaților sînt combătute prin cumulul de probe administrate în cauză, și anume declarațiile părților vătămate N.Darii, I.Andronache, a martorilor A.Bleşceaga, E.Braga, S.Blendarenco, care au fost apreciate succint și incomplet; instanțele nu au luat în considerație că anume A.Frunze a fost organizatorul infracțiunilor, care le-a arătat inculpaților locul unde locuiesc părțile vătămate;

- avocatul N.Creciun în numele inculpatului A.Covrig care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și recalificarea acțiunilor acestuia din prevederile art.188 alin.(2) lit.b), e) în cele ale art.188 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, invocînd că instanțele de judecată au apreciat greșit probele cauzei; nu a fost stabilit faptul că A.Covrig a participat la atacul tîlhăresc și a folosit cuțitul la amenințarea părții vătămate, fapt confirmat de către inculpatul O.Stanciu, care a declarat că nimeni nu a folosit nici o armă, bunurile părții vătămate au fost sustrate de el singur, fără participarea lui O.Stanciu; inculpatul A.Covrig nu a amenințat-o și nu a răpit-o pe partea vătămată I.Andronache, aceasta singură a plecat de

bună voie cu ei, motivînd că este bătută de concubinul său, astfel că lipsesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) Cod penal;

- avocatul A.Bogos în numele inculpatului A.Stanciu, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate, instanțele de fond nu au apreciat corect probele cauzei, dînd o apreciere incorectă declarațiilor inculpaților, a martorilor, iar declarațiile părților vătămate urmau a fi apreciate critic, deoarece poartă un caracter declarativ, nu și-au găsit confirmare prin probele acumulate în cadrul dosarului penal și nu colaborează între ele;

- inculpatul O.Stanciu, fără a invoca careva temeiuri prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în baza art.164 alin.(2) Cod penal și reîncadrarea acțiunilor sale în baza art.188 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, pe motiv că nu a comis infracțiunea de răpire, cît privește tîlhăria nu a avut intenția de a bate partea vătămată și nu a amenințat-o cu cuțitul, nu este de acord cu aplicarea art.72 și 85 Cod penal, deoarece el și-a ispășit pedeapsa pe cauza anterioară.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate Colegiul penal consideră că recursul declarat de procurorul V.Bolduratu urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursurile avocaților N.Creciun, A.Bogos și a inculpatului O.Stanciu urmează a fi admise, din alte motive, reieșind din următoarele considerente.

Cu privire la recursul procurorului.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept.

După cum rezultă din recurs, autorul acestuia critică hotărîrile instanțelor de judecată cu privire la achitarea inculpatei A.Frunze învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de aceasta, considerînd că instanțele de fond au dat o apreciere unilaterală probelor prezentate de partea acuzării care, în opinia recurentului, dovedesc vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunilor imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, părțile vătămate, martorii, precum a examinat și actele cauzei și, ținînd seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea instanțelor că A.Frunze urmează a fi achitată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, în ce privește achitarea inculpatei A.Frunze, pe motiv că argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, iar în instanța de apel nu au fost prezentate probe noi, ce ar confirma vinovăția acesteia în săvîrșirea infracțiunilor incriminate.

Din textul deciziei instanței de apel se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat, efectuând o verificare amplă a tuturor împrejurărilor cauzei, dând apreciere cuvenită sub aspectele pertinentei, concludenței și utilității, ansamblului probelor administrate în dosar, ajungând la concluzia că prima instanță întemeiat a concluzionat asupra achitării inculpatei A.Frunze în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, în opinia Colegiului, sînt neîntemeiate. Instanțele de fond, reieșind din prevederile legale nominalizate, au dat o apreciere corectă declarațiilor inculpaților, a părților vătămate N.Darii, I.Andronache, a martorilor A.Bleşceaga, E.Braga, S.Blendarenco, precum și celorlalte probe care, analizate în ansamblu, nu confirmă vinovăția lui A.Frunze în săvârșirea infracțiunilor imputate acesteia.

Afirmațiile procurorului, precum că inculpata A.Frunze ar fi acționat prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu inculpații A.Covrig și O.Stanciu, nu pot fi reținute, deoarece din probele prezentate de către partea acuzării nu a fost demonstrată în nici un fel intenția comună infracțională a lui A.Frunze cu A.Covrig și O.Stanciu și faptul că dînșii au acționat prin înțelegere prealabilă și în comun acord. Mai mult, însăși părțile vătămate în declarațiile date la urmărirea penală au indicat că autorii atacului tîlhăresc au fost anume A.Covrig și O.Stanciu, iar în ședința instanței au negat faptul implicării lui A.Frunze în acțiunile criminale ale inculpaților, invocînd că pe inculpată o cunosc de mai mult timp fiind în relații bune și dînsa deseori venea la ei în oșpeție.

Astfel, luînd în considerație probele cauzei, Colegiul penal consideră că atît prima instanță, cît și instanța de apel corect au constatat că faptele incriminate lui A.Frunze nu au fost comise de aceasta și corect au achitat-o de sub învinuirea adusă în baza art.164 alin.(2) lit.g), e) și art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal conchide că, potrivit prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului declarat de procuror ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Cu privire la recursurile declarate de avocații A.Bogos, N.Creciun în numele inculpaților O.Stanciu, A.Covrig și de inculpatul O.Stanciu.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, la care fac referire recurenții, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Totodată, instanța de apel, soluționînd apelul, poate să caseze (desființeze) sentința primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și poate adopta una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunînd, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărîrii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțînd o nouă hotărîre.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că, instanța a casat sentința de achitare în privința lui O.Stanciu și, reluînd cercetarea judecătorească, a pronunțat o nouă hotărîre de condamnare a acestuia, recunoscîndu-l vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal, adică în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu de către acuzatorul de stat.

Prin urmare, decizia instanței de apel trebuie să corespundă tuturor cerințelor art.394 Cod de procedură penală.

Potrivit conținutului deciziei, instanța de apel nu a constatat fapta criminală de care l-a recunoscut vinovat pe O.Stanciu, doar a indicat că „*analizînd totalitatea de probe concludente, pertinente și veridice consideră dovedită incontestabil vinovăția lui Stanciu Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal, răpirea unei persoane cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, săvîrșită de două sau mai multe persoane*” (f.d.144 v.3).

Totodată, instanța în partea descriptivă a deciziei a indicat că A.Covrig a comis infracțiunea împreună cu O.Stanciu și acțiunile lui urmează a fi încadrate în prevederile art.164 alin.(2) lit.g), e) Cod penal, însă fapta acestuia a rămas descrisă astfel cum a constatat-o prima instanță, adică că el de unul singur a comis infracțiunea dată. Prin urmare, motivarea soluției contrazice dispozitivul deciziei.

Instanța de apel, cu referire la art.249, 250 Cod de procedură penală, a încercat să corecteze această eroare, prin adoptarea încheierii din 13.10.2015, în care a indicat că se corectează omisiunea din dispozitivul deciziei, și anume în dispozitivul deciziei se va adăuga: „Se recunoaște vinovat Covrig Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.e), g) Cod penal, în rest dispozițiile sentinței în privința lui se mențin”.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, potrivit art.249, 250 Cod de procedură penală, pot fi corectate erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural, care se referă la numele, prenumele, date calendaristice, ș.a., cu excepția erorilor de conținut. Erorile de conținut nu se îndreaptă conform dispozițiilor acestui articol, dar prin intermediul căilor de atac.

Omisiunile vădite constă în absența unor mențiuni pe care trebuie să le cuprindă actul procedural în mod obligatoriu, mențiuni care trebuie să fie soluționate o dată cu fondul cauzei, și anume anularea măsurii preventive, anularea măsurii de asigurare a acțiunii civile, includerea detenției preventive în termenul de executare a pedepsei, soluționarea chestiunilor cu privire la soarta corpurilor delictive, determinarea mărimii și repartizării cheltuielilor judiciare, determinarea tipului penitenciarului ș.a.

Astfel, Colegiul atenționează că, calificarea faptei inculpatului nu se referă la omisiuni prevăzute în normele sus menționate, și nu poate fi corectată printr-o încheiere adoptată în temeiul art.249, 250 Cod de procedură penală.

Astfel, erorile menționate *supra* sînt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și sînt temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept ce sînt temei de recurs și acestea nu pot fi corectate de instanța de recurs, aceasta dispune casarea hotărîrii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărîre se casează.

În speța examinată, Colegiul penal consideră că încheierea și decizia instanței de apel urmează a fi casate, din alte motive, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile.

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Bogos Alexandru și Creciun Natalia în numele inculpaților Stanciu Oleg și Covrig Andrei, și respectiv a inculpatului Stanciu Oleg, din alte motive, casează total încheierea și parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în partea condamnării lui **Covrig Andrei și Stanciu Oleg** în baza art.164 alin.(2) lit.e), g) Cod penal și aplicării prevederilor art.84, 85 Cod penal și dispune rejudecarea cauzei în privința acestora în partea dată în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărîrii contestate se mențin.

Decizia în partea dispunerii rejudecării cauzei nu se supune nici unei căi de atac, iar în partea menținerii celorlalte dispoziții, este irevocabilă.

Decizia motivată publicată integral la 05 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun